

DE DANSKE I PARIS

af J. L. Heiberg.

(1833. Det kgl. Teater.)

Fredmans Epist. 80. („Liksom en herdinna.“)

Allegretto.

I. *f*

Ernest. 1. Lyk-sa-lig er han, som sid-der der med Pensel og med Pa-let! han
Ti-den engang sin dy-beStrømheden o-ver os rul-let har, skal
glædes naar jeg et Kunstværk ser; men øn-sker ej Ver-dens Dom *Ad.* Nu
Vej-ret er smukt, og Him-len blaa! Saa frit kan man aan-de her. Hvor

sid-der den skøn-ne Pi-ge saa nær, og ma-ler et skjønt Por-trait. Han fiængsle tør paa
Ver-den dog se i skuf-fen-de Drøm, hvor skjønt Ju-li-et-te var. Den skal en Kunstners
flyt-ter De Dem. *J.* Jeg kan ik-ke mer. *A.* O vend Dem kun li-det om. *J.* Jeg kan ej mer. *A.* Et
lif-ligt det er, i Skyggen at gaa af høj-e Ka-sta-nie-trær! De vif-te med for-

rallent.

Lærre-dets Grund et flygtigt Blik, en smi-len-de Mund; han ser i Øj-ets Himmel ind, og
Lykke for-staa, og vi-de, han har skjønt-net der-paa, og mærke klart i Et og Alt, at
e-ne-ste Træk! saa skal jeg læg-ge Pen-se-len væk. Saa dan! Lidt mer mod Ly-set vendt! Se
tro-li-ge Buk, til Svar paa Hjer-tets løn-li-ge Suk, og o-ver Øn-sket i vor Barm, de

1. 2. 3. *f* 4. *f*

stir-rer paa So-len sig blind. *Adolf. 2.* Naar
han con a-mo-re har malt. *Juliette. 3.* Jeg
saa! For i-dag har jeg endt. *Alle Tre. 4.* Hvor
hol-de Vel-sig-nelsens Arm. *f*

Allegretto.

J. L. Heiberg.

II. *mf* *tr* *p* Ernest. 1. Jeg ser hendes Pan-de, jeg ser hendes Mund, jeg ser vel et An-sigt, hvis Yn-dighed kan mig

ser ind i Øj - ne - nes ta - len - de Grund, jeg mø - der for - tryl - len - de Blik - ke. Jeg
 skil - le maa - ske ved min hal - ve Forstand; ja, Kunstner er den som kan ma - le! Men

Allegro.
 sku - er de brune, de glindsende Haar, som Kjørlighedsgu - den i Fletningerslaar, men hende er det dog
 dog, da det ta - ger den hal - ve kunbort, og ik - ke jeg kommer den he - le tilkort, er det ej det o - ri - gi -

ik - ke, hende er det dog ik - ke! Nej hen - de er det dog ik - ke, hen - de er det dog
 na - le ej det o - ri - gi - na - le, er det ej det o - ri - gi - na - le, ej det o - ri - gi -

ik - ke!
 na - le!
mf 2. Jeg

Allegretto.

III.

Adolf. 1. Skal jeg maa-ske til mit Fæ-dre-lands
 Adolf. 2. Fryg-ter ej Fug-len de fremme-de

Da - le brin - ge den Sangfugl, jeg fandt paa min Gang? Skal i min
 Sko - ve? Mon den vil kvid-dre for nøj-et for dem, fly - ve med

Hjemstavnden frem - me-de Sva - le kvid - ren-de løn-ne mig med sin van - te
 mig o - ver Land, o - ver Vo - ve, byg - ge sin Re-de højt paa mit simp - le

Sang? La la la la la la la la la la la la la la la la la la la la
 Hjem? La la la la la la la la la la la la la la la la la la la la

la, Jul. Ja den skal kviddre hist sin van-te Sang! la la la la ! la la la! la la
 la, Jul. Ja den vil bygge paa dit simple Hjem! la la la la ! la la la! la la

la! Jul. la la la A. la la Beg. la la la!
 la! Jul. la la la A. la la Beg. la la la!

lento *mf* *smorzando*

Bolero.

En spansk Bolero.

Ernest.

IV. *p*

1. I Dan-sen Du mig møder, farvel
2. I hver en To-ne spilles „Far-vel“
3. Man mi-ster hvad man finder, Farvel
4. Vi ta-be, hvad vi kaare, „Far-vel“
5. Dubort fra mig dig fjerner, Farvel!

Du flyr i-gjen.
 medsag-te Klang.
 det er for-bi.
 er Li-vets Ord;
 for-lad din Ven!

Den Lovsom drog dig
 Vi sam-les paa vor
 Paa Li-vets kor-te
 I hvert et flyg-tigt
 Din Vej dig fø-rer

frem dig nu til-ba-ge stø-der, til-ba-ge stø-der, I Dan-sen Du mig
 Gang, kun for i-gjen at skil-les, kun for at skil-les, I hver en To-ne
 Sti man lø-ser hvad man bin-der, ja hvad man bin-der, Man mi-ster hvad man
 Spor er lagt en Af-skeds-taa-re, en Af-skeds-taa-re, Vi ta-be hvad vi
 hen i Lys af an-dre Stjer-ner, af an-dre Stjer-ner, Du bort fra mig dig

mø-der, far-vel, for-lad din Ven.
 spil-les, „Far-vel“ medsag-te Klang.
 fin-der, Far-vel! det er for-bi.
 kaa-re, „Far-vel“ er Li-vets Ord.
 fjer-ner, Far-vel! for-lad din Ven.

Allegro vivace.

V.

Majoren.

1. Med

Fo - den paa	Nak - ken, til	Mar - schen pa -
lig - ner min	Glæ - de! Min	Fryd er saa
Ung - doms Ven -	in - de! Paa -	ny ved dit
Fo - den paa	Nak - ken, til	Mar - schen pa -

rat, min	Rig - dom i	Frak - ken som	ly - stig Sol -
stor, paa -	ny at be -	træ - de den	gal - li - ske
Bryst jeg	Hvi le skal	fin - de for	Sorg og for
rat, min	Rig - dom i	Frak - ken som	ly - stig Sol -

dat, jeg	har nu spad -	se - ret ad	Vej - en her -
Jord! Den	kjær - lig - ste	Stem - me mig	kal - der saa
Lyst. Min	u - se - te	Dat - ter, o	kom til min
dat, jeg	har nu spad -	se - ret ad	Vej - en her -

ud. *Mikkel*. Hvis her er Kvar - te - ret saa tak - ker jeg
 blidt. *Mikkel*. Jeg hel - ler blev hjem - me, det til - staar jeg
 Fav. *Mikkel*. Gid hel - ler vi at - ter kom til Kjø - ben -
 ud. Og her er Kvar - te - ret *Maj.* (Tak *Mik.* (nu Mik - kel din
 tak - ker jeg

mf
 Gud, *Maj.* (Ja her er Kvar - te - ret tak Mik - kel din
Mik. (hvis her er Kvar - te - ret saa tak - ker jeg
 frit *Maj.* (den kjær - lig - ste Stem - me mig kal - der saa
Mik. (Jeg hel - ler blev hjem - me, det til - staar jeg
 havn! *Maj.* (Min u - se - te Dat - ter, o kom til min
Mik. (Gid hel - ler vi at - ter kom til Kjø - ben -
 (Gud! Ja her er Kvar - te - ret, tak Mik - kel din
 (Gud! Ja her er Kvar - te - ret, nu tak - ker jeg

(Gud!
 (Gud!
 (blidt!
 (frit!
 (Favn!
 (havn!
 (Gud!
 (Gud!

2. Hvad
 3. Min
 4. Med

Allegretto.

„Noch einmal die schöne Gegend.“
Juliette.

VI. *mf* *f*

1. O hvor
2. Synker

P

gjer-ne saa jeg ik-ke Sjæl-lands høj-e Bø-ge lund, hvor-fra læng-sels-ful-de
So-len dybt bag Sko-ven, og for-gyl-der hvert et Blad, sti-ger Maa-nen op af

Blik-ke sen-des o-ver Ø-re-sund! Snart kan Sy-net ud-bredt i-le med en
Vo-ven, lut-tret i det sal-te Bad. Vin-den har sin Ret-ning drej-et, Bøl-gen

Sej-ler o-ver Sø, snart i min-dre Kred-se hvi-le sig paa Ty-cho Bra-hes Ø. Hvilken
væl-ter sig mod Land, ka-ster Skum paa Fi-sker lej-et, der hvor Net-tet staar ved Strand. Se de

Udsigt der man ny-der! hør, fra Kronborg hvor det sky-der! fra et Dampskib San-gen ly- - der:
rø-de Sejl som gyngel! se paa Vej-en Fol-kets Klynge! hør i Sko-ven hvor de syn- - ge:

Moderato.

la la la
la la la

Piano accompaniment for the first system, featuring a treble and bass clef with a key signature of two sharps (F# and C#).

Majoren.

Hvor han for - tryl - ler mig sødt med sin Sang!

Piano accompaniment for the second system, including the vocal line with lyrics. The piano part continues with chords and arpeggios.

Majoren.

Hvor han for - tryl - ler mig sødt med sin

Vocal line for the second system, showing the melody for the lyrics.

Hjemve jeg fø - ler for før - ste Gang. *Juliette.* La la la

Piano accompaniment for the third system, including the vocal line with lyrics. The piano part features a steady accompaniment.

Sang! Hjem - ve jeg fø - ler for før - ste Gang!

Vocal line for the third system, showing the melody for the lyrics.

la! *f*

Piano accompaniment for the fourth system, including the vocal line with lyrics. The piano part includes a dynamic marking of *f* (forte).

Piano accompaniment for the fifth system, concluding the piece with a final chord.

Allegro.

VII.

ff

ff

Mikkel.

p

1. Gudbe - va - res, hvor Al - tinger
2. Det er el - lers Pla - ser nok at
3. Og paa Ga - den der har man et

stort i Pa - ris! her er slet in - gen Ting paa den van - li - ge Vis; her er støj - et og fløj - et
 lu - re der - paa, naar man ba - re de Men - nesker kunde for - staa; men de slud - dre, de plud - dre
 far - ligt Be - svær; Ca - bri' let - ter - ne kryd - se saa tæt og saa nær; de med Sur - ren og Snur - ren,

Rummel, Tummel, just som i Dy - re - havs - ti - den præcis. Her ser man kun - ster og frem - me - de Dyr,
 skraale, vraale, al - le de Tunger som Møl - le - hjul gaa. In - gen kan Dansk, sej en gang no - gen Kat;
 drej - e, svej - e, stænkende baa - de Støvler og Klær. Vogne som træk - kes af Hun - de saagar,

Alt er i Op - rør, til Mor - ge - nen gryr. Lut - ter Bu - tik - ker, Mu si - ker, og Ren - den og
 si - ger man: „Kis“ faar man al - drig ham fat; Nej man for det - te maa sæt - te: „Mi - net - te! Mi -
 spær - re den Vej som til o - vers man har. Kudske - ne kap - pes og nappes, de skjæl - de, de

mf

Skjænden, Gudnaad' os for saa - dan et Styr! *ff*
 net - te! „saa krummer han Ryggensaa glat.
 smæl - de Gudnaad' os for den Passi - ar!

Allegro.

J. L. Heiberg.
Mikkel.

VIII

1. Jeg for-
2. Dru-e -
3. Naar jeg

staar mig dog paa det fran-ske Sprog, det kan vist - nok In - gen næg-te mig med Grund. Med min
saft ej blot maa mig sma-ge godt, og-saa Dru - en selv jeg gjer - ne sma-ge vil. Faar jeg
ved ej ret, hvil - ket Klok-ke-slet det i Ti - den er, saa hjæl - per jeg mig let. Ved min

dan - ske Mund jeg til hver en Stund kan mig nok saa godt for - kla - re. Naar en
Lyst der - til, har jeg vun - det Spil, jeg paa Dansk mig kan for - kla - re. Thi jeg
dan - ske Mund jeg til hver en Stund kan det gan - ske let er - fa - re. Til den

Sop-ken el - ler to jeg øn-sker mig, si - ger jeg til Fran-sken: „hør Du Lo - de - vig!“ da han
kal - der blot paa Pi - ge el - ler Dreng, og dem si - ger højt og ly - de - ligt: „Red Seng!“ da han
Før-ste blot, som kommer mig for - bi, gaar jeg hen, og si - ger: „Hør Mo - sjø, Kler til!“ og sit

Chor.

sprin-ger hen, kommer straks i - gjen, og vil ej paa Fla - sken spa - re. Det kan
sprin-ger hen, kommer straks i - gjen, og mig brin - ger bed - ste Va - re. Det kan
Uhr da han ta - ger op paa Stand, saa jeg selv mig kan be sva - re. Det kan

vist-nok In - gen nægte ham med Grund, han med Nyt-te bru-ge kan sin danske Mund. Han for-står sig dog paa det
vist-nok In - gen nægte ham med Grund, han med Nyt-te bru-ge kan sin danske Mund. Han for-står sig dog paa det
vist-nok In - gen nægte ham med Grund, han med Nyt-te bru-ge kan sin danske Mund. Han for-står sig dog paa det

fran-ske Sprog, kansig nok saa godt for - kla - re!
fran-ske Sprog, kansig nok saa godt for - kla - re!
fran-ske Sprog, kansig nok saa godt for - kla - re!

IX. *Allegro.* *Alle.* „Jan Piet, Jan Piet!“
f Hur - ra for Kjø - ben -

havn og for Pa-ris! de blom-stre begge to! men før os nu Be-vis for, hvor man helst maa

Hammer. *p*
bo! 1. Je di - rai même en pro - se, on est toujours bien a Pa-ris! pour - vu qu'on ait deux
2. Pa - ris est très com - mo - de. C'est la premiè - re des Ci - te, le centre de la
3. Pa - ris est prè - fè - ra - ble a cau - se de ses ha - bi - tans: les femmes sont ai

rall. Schönemann.

cho - se d'ar - gent et de l'e - sprit. Hos os det tør jeg me-ne, me-ne, me-ne, man
 mo - de, des plai - sirs le foy - ers. Hos os det tør jeg me-ne, me-ne, me-ne, man
 ma - bles les ma - ris in dul - gens. Hos os det tør jeg me-ne, me-ne, me-ne, man.

Meingau.

for at le - ve frit kan nøj - es med det e - ne og det er ren Pro - fit. Je
 føl - ger Al - vors Røst. Vort Liv har som vor Sce - ne et Maal: „ej blot til Lyst. Mo -
 fæl - der samme Dom. Den Forskjel er al - e - ne: der snak - kes mer der - om. In -

vais plus loin, jeg tæn - ker, man le - ve kan sans tous les deux et pour vous en con -
 ra - len er: vi dra - ge à Pa - ris pour nous a - mu - ser, men hjem à Co - pen -
 tri - ger er ej let - te chez nous quand on les veut ca - cher, de dri - ves en ca -

rall. Alle.

vain - cre re - gar - dez moi Mes - sieurs.
 ha - gue a - fin de di - gé - rer. Hur - ra for Kjø - ben - havn og for Pa - ris! de blomstre begge
 chet - te med fuld Pu - bli - ci - té.

efter sidste Vers.

to! men før os nu Be - vis for hvor man helst maa bo!

Maestoso.

Persuis („Vive le roi, vive la France.“)

X.

Majoren.

p

1. Ved frem-med Kyst, paa fjer - ne Strand, hvor hen os
 2. I Rum-met er din Grænd - se nu en snæ-ver
 3. Du min-des For - tids Hel - te - leg ved sto-re

end vor Skjæb-ne sæt - ter, man glemmer ej sit Fø - de - land, dets ly - se
 Kreds af Hav og Vol - de; men fjernt i Ti - den hø - res Du i Klang af
 Dø - des Hel - te - skyg - ger mens før - ste Chri - stians Kon - ge Eg er den, hvor

Dag, dets mær - ke Næt - ter. Til Danmark paa vor Barndoms Gang os knyttet
 Har - per og af Skjol - de. I Ti - den er din Strækning stor, og Sa - ga
 un - der Li - vet byg - ger. Hør, Nu - tid syn - ger Old - tids Kvad, det ly - der

U - skylds før - ste
frem fra Old - tid
højt fra al - le

Glæ - der, for det nu
træ - der, og syn - ger
Ste - der, hvor Stam - men

ly - der Mandoms
gjen - nem Sek - lers
bre - der ud et

Sang:
Chor:
Blad:

2den Gang Chor.

f Danmark! Dig føl - ge Held og Hæ - der!
Danmark! Dig føl - ge Held og Hæ - der!
Danmark! Dig føl - ge Held og Hæ - der!

Dan - mark! Dig
Dan - mark! Dig
Dan - mark! Dig

føl - ge Held og Hæ - der!
føl - ge Held og Hæ - der!
føl - ge Held og Hæ - der!

1. 2.

3. 3.

Vivace. *Chor.* L. Zinck.

XI. *f* Til Danmark nu! til

Danmarkstaar vor Hu. Til Co - dansfjer - ne Vo - ve sty - rer vor Tan - ke sin

Flugt, did - hen, hvor de grøn - ne Sko - ve spej - les i Sund og i Bugt. Mod

Dan - marksblomstrende Da - le, dets Kil - der, dets Nat - ter - ga - le, mod kjærVeninde, mod

tro - fast Ven flag rer vor Længsel hen. Mod hen, der flag - rer vor Længsel

hen, der flag - rer vor Længsel hen!